

MOGENS GLISTRUP

København, den 29. december 1978

Underbilag 3 til bilag 2

*Den europæiske menneskerettighedsdomstol
ved domstolens forberedende organ*

*Den europæiske menneskerettighedskommission
ved Det europæiske Råds generalsekretær
Europarådets bygning
Strasbourg
Frankrig*

*FNs menneskerettighedskomité
FN-bygningen, New York
USA*

Ebbe Suenson lyver i sit angreb af 27. december 1978 på mig vedrørende baggrunden for, at han blev mig påført som forsvarer og vedrørende hans procedure i byretten. Den korrekte sammenhæng fremgår af sagens bilag 5 og 8.

Der er heller ikke hold i hans beskyldning om, at han forgæves skulle have bedt mig om relevant bevismateriale. Udover at hæve sine hundredtusinder af kroner i salær har han absolut ingen forsvarernytte gjort. Når han pludselig fandt på at ville se et eller andet Spiesselskabsregnskab, var det i hvert tilfælde ikke, fordi det pågældende regnskab kunne være særlig relevant i sagen. Suensons henvendelse om dette papir – og det er hans eneste selvstændige initiativ overhovedet i sagen, bortset fra hans gentagne angreb på mig – bekræftede tydeligt, at han ikke havde gidet, kunnet eller villet sætte sig ind i, hvad sagen drejer sig om. Når han nu gentager, at det skulle være »relevant bevismateriale«, afslører han, at han stadig ikke er kommet længere. I øvrigt ved enhver, som opfylder minimumsbetingelsen for at være advokat, at regnskabet kan fremskaffes fra Aktieselskabs-Registeret, hvis man som forsvarer i en straffesag finder det af betydning for sagen.

I anledning af, at den europæiske menneskerettighedskommission i brev af 11. ds. har rejst spørgsmålet om betydningen for den foreliggende sag af artikel 27 (1) (b) i den europæiske menneskerettighedskonvention,

skal jeg ved nærværende oplyse, at der efter min opfattelse ikke kan tillægges nævnte bestemmelse nogen betydning for sagen. Det kan så ganske klart ikke være meningen, at den omstændighed, at den langt senere tilkomne FNs menneskerettighedskomité også er orienteret om, hvad der sker, skulle øve indlydelse på, at sagen ikke kan behandles på normal måde for den europæiske menneskerettighedsdomstol. Hele meningen med konventionssystemet er jo at styrke beskyttelsen af menneskerettighederne. Det ville derfor være grotesk, om en menneskerettighedskrænkelse ikke kunne blive påtalt af den europæiske menneskerettighedsdomstol, fordi beskyttelsen nu er blevet udbygget også med FNs menneskerettighedskomité.

For det tilfælde, at der imidlertid anlægges en legalistisk menneskerettighedbeskyttelsesfjendtlig fortolkning af § 27 stk. 1 b, således at den altså skulle have betydning i sagen, fratager jeg ved nærværende henvendelsen til FNs menneskerettighedskomité som en egentlig klage, og min fremsendelse af papirerne dertil er under den nævnte forudsætning alene at betragte som en orientering om en hidtil uopdyrket, men meget praktisk vigtig måde at krænke menneskerettighederne på, jfr. i denne forbindelse også sagens bilag 92.

Jeg anmoder om at få oplyst, under hvilket journalnummer min klage af 9. november 1978 er blevet registreret.

Med ærbødighed

MOGENS GLISTRUP